

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Redegørelsen er delt i to store afdelinger, dels en relativt kort beskrivelse af den udvikling, der har fundet sted, dels et problemkatalog. Dens konklusion er som bekendt, at der skal nedsættes et udvalg i erkendelse af, at vel er det muligt at fremlægge en kort beskrivelse af den udvikling, der har fundet sted inden for breddeidrætten, og som i store træk er forløbet godt, men der ligger meget materiale rundt omkring, som i dag er spredt, og som et udvalgsarbejde med fordel kunne trække frem og få sat sammen til et mønster, som gav et dybere og bredere billede af breddeidrættens eller den folkelige idræts vilkår. Det er formålet med det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Jeg synes egentlig, debatten i dag har vist – takket være hr. Tinnings bidrag – at det stadig er således, at det problemkatalog, der er opridset i redegørelsen, stort set omfatter de problemer, ordførerne også har fundet væsentlige, og som man har beskæftiget sig med. Vi vil naturligvis nu nærlæse debatten i kulturministeriet, og det er da højst tænkeligt, at der er emner, der er taget op af ordførerne, som ikke står nævnt i redegørelsen. De vil naturligvis indgå i den videre behandling. Men et helt generelt overblik synes jeg viser, at vi stort set er enige om, hvilke problemer det drejer sig om. Nogle lægger mere vægt på nogle problemer, andre på andre, men det er nogenlunde de problemer, idrætten står over for i dag, og dette katalog vil naturligvis yderligere kunne uddybes, når idrætten selv går ind i udvalgsarbejdet med erfaringerne fra det daglige virke.

Et af de problemer, der har været nævnt i dag af flere ordførere, ud over at mange har beskæftiget sig med de arbejdsledige, med kvindernes manglende deltagelse, med særlige grupper af unge, som idrætsforeningerne måske ikke i dag formår at få samlet op, er den uorganiserede idræt. Hr. Tinning rejste spørgsmålet, om idrætsforeningerne kan kapore de nye former og de nye målgrupper, og om de overhovedet skal. Og det ved jeg egentlig ikke. Jeg er ikke sikker på, at idrætsforeningerne kan, men jeg er helt overbevist om, at idrætsforeningerne vil gøre nogle meget gennemgribende forsøg på at få styrket deres medlemstal, også ved at inddrage nye aktivitetsformer med henblik på nye grupper.

Og så er spørgsmålet, om de skal. Ja, i det omfang man stadig mener – og det mener jeg

– at idrætsforeningen er et sted, hvor man ud over den rent idrætslige aktivitet kan have stor fordel af at mødes i socialt samvær og meget andet, altså klublivet ud over idrætsaktiviteterne, så synes jeg, det er glimrende. Men jeg må afvise hr. Tinnings underliggende forståelse af, at det, vi ville, var at lægge hindringer i vejen for andre former, og så nævnte hr. Tinning aftenskolerne.

Der er ikke tale om, at det problem, vi står med, er, at nogle skal lægge hindringer i vejen for aftenskolerne. Problemet er, at aftenskolerne har nogle langt bedre betingelser og økonomiske muligheder for at lønne deres ledere med et eller andet antal hundrede kroner i timen, som idrætsforeningerne ikke har. Derfor er der ikke tale om, at man skal lægge hindringer i vejen for aftenskolerne, men der er tale om, at man skal forsøge at skabe nogle mere lige konkurrencevilkår og nogle aftaler de to verdener imellem, så man ikke kan konkurrere på, hvem der har de mest fordelagtige ordninger. Det kalder jeg ikke at lægge hindringer i vejen for aftenskolerne, det kalder jeg at skabe en mere ligelig mulighed for at tilbyde disse aktiviteter, og det må man da efterhånden kunne finde nogle ordninger på og nogle lokale aftaler om, selv om det har lange udsigter sikkert.

Flere ordførere har naturligt nok efterlyst kommissoriet for udvalget. Det kommissorium står egentlig beskrevet i redegørelsens problemkatalog. Det vil naturligvis yderligere blive underbygget med det, der er foregået under denne debat i dag, således at dels redegørelsens problemkatalog, dels de ting, der af ordførerne har været fremhævet i dag, på en eller anden måde vil blive skrevet sammen som et kommissorium for udvalget, for det er jo det, vi i folketinget mener at udvalget skal beskæftige sig med.

Også spørgsmålet om en sammenhæng med folkeoplysningsudvalget er blevet rejst, og nu har jeg lige checket med udvalgets formand, at dette udvalg har en tidsfrist, der hedder slutningen af 1988. Jeg havde ikke forestillet mig, at breddeidrætsudvalgets arbejde skulle vare lige så længe som folkeoplysningsudvalgets arbejde. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får en belysning af breddeidrættens vilkår, men det behøver ikke nødvendigvis betyde, at udvalget skal sidde lige så længe, og det skal det helst ikke. Jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det